

BIOGRAFII SFINTE

În luna ianuarie, în ziua întâia, Tăierea împrejur cea după trup a Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

De la Sfinții Părinți s-a păstrat obiceiul de a sărbători, după încheierea anului calendaristic, Tăierea împrejur cea după trup a Domnului nostru Iisus Hristos. Domnul a primit aceasta, ca să înlăture rânduiala Legii Vechi și să pună în locul tăierii împrejur pe cea după Duh cea nefăcută de mână. Căci Domnul, după cum ne-a cinstit pe noi, luând trup omenesc, într-o asemenea nouă, afară de păcat, tot așa a binevoit să primească și tăierea împrejur. Întâi, ca să astupe gurile ereticilor care îndrăznesc a zice că Domnul n-a luat trup, ci că S-a născut ca o nălucire. Dar dacă n-ar fi luat trup, cum S-ar fi tăiat împrejur? Și al doilea ca să astupe gurile iudeilor celor neînțelegători, care îl cleveau că nu păzește sâmbăta și că strică Legea. Pentru aceasta, după opt zile de la nașterea Lui cea sfântă din Fecioară, a binevoit să fie adus de Maica Sa și de Iosif, în locul unde, după obicei, iudeii se tăiau împrejur. Și a fost tăiat împrejur; și I s-a dat numele Iisus, nume adus din cer de îngerul Gavriil, mai înainte de zămislirea Lui în pântecul Fecioarei. Și iarăși întorcându-Se Domnul cu părinții Săi acasă, a viețuit omenește, crescând cu anii, cu Înțelepciunea și cu harul, pentru mântuirea noastră.

Tot în această zi, pomenirea celui între sfinți părintelui nostru Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezareei Capadociei.

Sf. Vasile episcopul Cezareei, este unul dintre cei mai importanți părinți ai bisericii ortodoxe, și totodată unul dintre cei mai mari teologi creștini. El s-a născut în Pont în jurul

anului 329.

Tatăl Sfântului Vasile era din Pont și se numea tot Vasile, iar maica sa era din Capadocia și se numea Emilia. Sf. Vasile a studiat în Cezarea iar mai apoi la Constantinopol și Atena, remarcându-se încă de tânăr prin profunde cunoștințe în filosofie, astronomie, geometrie, medicină și retorică. La Atena a legat o strânsă prietenie cu Grigore Nazianz care a fost întotdeauna impresionat de inteligența și spiritul său profund. Sf. Vasile a devenit apoi un strălucit profesor în Neo Cezarea. Sub influența sorei sale Macrina, Vasile se apropie mai mult de biserică, iar episcopul Cezareei, Dianius, care îl aprecia deosebit de mult îl încurajează să accepte o slujbă bisericească. În căutarea căilor spre perfecțiune, Vasile vizitează multe mănăstiri din Egipt, Siria, Palestina și Mesopotamia. La întoarcerea în Pont el înființează o mănăstire pe malul Iris-ului. Scrierile sale din acea perioadă pun bazele vieții monahale sistematice și de aceea Sf. Vasile este considerat părintele monahismului oriental.

După moartea lui Dianius, Eusebius devine episcop, care la rândul său încearcă să-l convingă pe Vasile să devină preot, și în cele din urmă îi oferă o înaltă slujbă în cadrul episcopiei, care îi dă ocazia să-și arate în plenitudine deosebitele sale calități spirituale și intelectuale. În acest timp Vasile exercita o mare influență atât în rândul conducătorilor statului cât și a populației și clerului. El începe o aprigă polemică împotriva arianismului și a altor mișcări eretice.

Ca arhieru, a dus lupte grele pentru credința ortodoxă, uimind chiar pe dregătorul locului, care nu s-a putut împotrivi înțelepciunii și tăriei în credință a sfântului. Prin cuvântările sale a lovit în credințele greșite ale ereticilor, a dat învățături și îndemnuri pentru buna întocmire a obiceiurilor, a luminat tainele cele adânci ale făpturii, a păstorit turma lui Hristos, învățând pe toți și ajutând pe săraci, pe bolnavi și pe bătrâni, în așezământul său vestit, numit Vasiliada. A trecut către Domnul în anul 379, când nu împlinise încă 50 de ani.

În această lună, în ziua a șasea, se prăznuiește Botezul Domnului sau sfânta și dumnezeiasca Arătare a Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos (Boboteaza sau Epifania).

Între cele 12 Praznice Împărătești se numără și Boboteaza (Botezul Domnului). Sărbătoarea este menită să reamintească cele petrecute la apa Iordanului, adică botezul în apa Iordanului a Mântuitorului Iisus Hristos de către Sfântul Ioan Botezătorul, înainte ca Iisus să pășească în viața publică, la împlinirea vârstei de aproximativ 30 de ani. Întrucât în

această zi Iisus s-a prezentat pentru prima dată lumii, ea se mai numește și Epifania, Teofania, Arătarea Domnului. Încă din sec. III, poate și mai înainte, este menționată această sărbătoare. Cert este că în "Constituțiile Apostolice" Boboteaza figura deja printre sărbătorile creștine, alături de Crăciun și de Paști.

În ajunul sărbătorii, preotul sfințește casele cu apă sfințită. Oamenii țin post negru, primesc preotul și beau din această apă sfințită. Preotul este precedat de copii îmbrăcați în cămăși albe, sunând din clopoței și deschizând calea preotului, strigând Kira Leisa, adică pronunțarea românească a grecescului Kyrie Eleison (Doamne miluiește). Pe lângă Troparul Bobotezei, copii cântă colinde speciale care descriu minunea care a avut loc la Iordan (Botezul lui Iisus).

În toate bisericile românești se face sfințirea "Apei celei Mari", numită în popor aghiasma mare și considerată de creștinii ortodocși miraculoasă. După terminarea slujbei religioase, preoții împreună cu credincioșii merg spre un izvor sau un lac dacă se află în apropiere pentru slujba de sfințire a apei. Slujba de sfințire a apei este însoțită mereu de o cruce de gheață pregătită din ajun de către gospodari.

"În Iordan botezându-te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat; că glasul Părintelui a marturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te, și Duhul în chip de porumb a adevărit întărirea cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, și lumea ai luminat, slavă Ție"

În această lună, în ziua a treizecea, pomenirea Sfinților Trei Ierarhi Vasilie cel Mare, Grigorie Cuvântătorul de Dumnezeu și Ioan Gură de Aur